

3. Літвінчук С. Б. Удосконалення підготовки майбутніх фахівців-аграріїв в умовах викликів сьогодення // «Розвиток українського села – основа аграрної реформи в Україні: матеріали причорноморської регіонально науково-практичної конференції професорсько-викладацького складу, м. Миколаїв, 2021 р., МНАУ.

4. Літвінчук С. Б. Професійна підготовка молоді в аграрних закладах освіти в умовах економічних викликів // Актуальні проблеми життєдіяльності людини в сучасному суспільстві: тези доповідей здобувачів вищої освіти інженерно-енергетичного факультету та інших учасників освітнього процесу за результатами тематичного «круглого столу» на інженерно-енергетичному факультеті / Миколаївський національний аграрний університет. – Миколаїв : МНАУ, 2020. – с. 139 - 141.

5. Сухомлинский В. А. Серце віддаю дітям /В. А. Сухомлинський. – К. :Вища школа, 1972. – 244 с.

6. Толстой Л. Н. Педагогические сочинения /Л. Н. Толстой. –М. :Учпедгиз, 1953. – 441.

ДО ПИТАННЯ ЗДІЙСНЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Шурин О.І.,

канд. пед. наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

Освітня система в умовах сучасних реалій зазнає значних змін, зокрема на здійснення навчального процесу впливають вимушені карантинні заходи. Дана ситуація зумовлює перехід від традиційного навчання до дистанційної його форми, яка передбачає застосування інформаційно-комунікаційних технологій здійснення освітнього процесу.

Застосування дистанційної форми роботи та використання інформаційно-комунікаційних технологій у вищій школі вивчали О. Андреев, Н. Андрусенко, В. Артющенко, С. Архангельський, Ю. Бабанський, О. Блажко, М. Бухаркіна, Я. Ваграменко, Т. Вахрущева, В. Вержбіцький, К. Верішко, І. Власенко, О. Воронкін, Г. Даценко, Є. Долинський, Т. Єфименко, З. Сузанська, В. Каймін, М. Загірняк, Н. Клокар, Г. Козлакова, І. Козубовська, Т. Костунець, І. Кузьміна, В. Кухаренко, О. Матюшкін, М. Махмутова, І. Огороднік, В. Олійник, В. Осадчий, Є. Полат, О. Рибалко, Л. Романишин, Н. Самолук, Н. Сиротенко, А. Хуторський, М. Швець та ін.

Сучасний педагог окрім професійних знань та вмінь у своїй галузі повинен володіти знаннями у сфері інформаційних телекомунікаційних технології, вміти працювати з комп'ютерною технікою, застосовувати такі засоби як електронна пошта, відеоконференції на різних платформах, чати, форуми, веб-сайти, онлайн-бібліотек тощо. Всі ці засоби є невід'ємною частиною здійснення дистанційного навчання.

Дистанційне навчання за своєю суттю є особистісно орієнтованою формою навчання, яка передбачає використання комп'ютерних і телекомунікаційних технологій, які забезпечують інтерактивну взаємодію викладачів та студентів, можли-

вість здобувачам освіти отримувати навчальний матеріал, працюючи віддалено від навчального закладу, здійснювати самостійну роботу з матеріалами інформаційної мережі та постійно взаємодіяти з викладачем за допомогою онлайн зв'язку [1], [2].

Дистанційне навчання – це технологія, що базується на принципах відкритого навчання, широко використовує комп'ютерні навчальні програми різного призначення та створює за допомогою сучасних телекомунікацій інформаційне освітнє середовище для постачання навчального матеріалу та спілкування [3].

За умови дистанційного навчання активна роль викладача не зменшується, оскільки він має визначити рівень знань здобувача та прийняти рішення щодо коригування програми навчання з тим, щоб домогтися найкращого засвоєння пройденого матеріалу [4].

Дистанційне навчання має ряд переваг: гнучкість (викладання матеріалу з врахуванням знань студентів та можливість здобуття додаткової інформації на рекомендованих викладачем сайтах); актуальність (використання новітніх методичних та психолого-педагогічних розробок); мобільність (можливість навчатися віддалено); зручність (здобуття освіти без відриву від роботи, відсутність обмежень у часі для виконання окремих завдань); модульність (вивчення матеріалу окремими модулями, поступово, по мірі засвоєння); інтерактивність; економічна ефективність; доступність матеріалу цілодобово; тощо [1].

Проте існує й ряд недоліків дистанційного навчання: недостатній контроль над засвоєнням матеріалу здобувачами; неможливість сімей забезпечити студента технічними засобами для здійснення дистанційного навчання; відсутність інтернет-мереж у віддалених регіонах; значне навантаження на органи зору; відсутність безпосереднього емоційного контакту учасників навчального процесу; недостатній рівень самоорганізації здобувачів освіти; надмірна гаджетизація навчання; неможливість практичного застосування знань, тощо.

Таким чином, головною особливістю дистанційної форми навчання є самоосвіта, що передбачає самомотивацію студента щодо власного навчання, а також високий рівень самоорганізації. На сьогодні дистанційне навчання є однією з провідних світових тенденцій в освіті – ця технологія реалізує принцип безперервної освіти і здатна задовольнити постійно зростаючий попит на знання в інформаційному суспільстві [2].

Відтак, дистанційне навчання виступає ефективним доповненням традиційних форм освіти, надає можливість у зручний час та в комфортних умовах отримувати знання за допомогою засобів інформаційно-комунікаційних технологій.

Список використаних джерел:

1. Дистанційна освіта. Вища освіта. Інформаційно-аналітичний портал про вищу освіту в Україні та за кордоном: веб-сайт. URL: <http://vnz.org.ua/dystantsijna-osvita/pro> (дата звернення: 05.11.2021).

2. Про дистанційне навчання. Державний Університет Телекомунікацій: веб-сайт. URL: <http://www.dut.edu.ua/ua/1032-pro-distanciyne-navchannya-organizaciyno-metodichniy-centr-novitnih-tehnologiy-navchannya> (дата звернення: 05.11.2021).

3. Андрусенко Н. В. Дистанційне навчання в Україні. *Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія: матеріали міжвузівського вебінару /* відп. ред. Л. Б. Ліщинська. Вінниця: ВТЕІ КНТЕУ, 2017. С. 7 – 9.

4. Власенко І. Г. Впровадження дистанційного навчання – вимога сучасності. *Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія: матеріали міжвузівського вебінару /* відп. ред. Л. Б. Ліщинська. Вінниця: ВТЕІ КНТЕУ, 2017. С. 12 – 14.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ТА ОХОРОНА ПРАЦІ»

Ромашенко В.Є.,
канд. пед. наук.

Донецький державний університет внутрішніх справ

В нашій країні безпека життєдіяльності населення, безпека і захист господарських об'єктів і національного надбання держави від дії небезпечних та шкідливих факторів – це частина державної політики, національної безпеки і розбудови держави. Загальні завдання та основні напрямки роботи у сфері техногенно-екологічної безпеки визначаються законодавством з питань цивільного захисту, промислової безпеки та охорони праці, охорони навколишнього природного середовища, охорони здоров'я, законодавством у сфері національної безпеки та оборони [1].

Одним з шляхів вирішення проблем безпеки життєдіяльності людини є формування нового мислення, що спрямоване на зміну підходів щодо визначення мети, шляхів і методів розвитку цивілізації як необхідного чинника виживання людства. Освіта та виховання у сфері безпеки життєдіяльності мають забезпечити формування цілісного знання і мислення, необхідних для прийняття обґрунтованих рішень на рівні людини, сім'ї, суспільства, держави.

Безпека життєдіяльності та охорона праці є дисципліною, яка є науково-методичним фундаментом для всіх спеціальних дисциплін. Людина, яка володіє знаннями з безпеки життєдіяльності здатна грамотно діяти в умовах небезпеки. «Безпека життєдіяльності та охорона праці» – не тільки засіб особистого захисту, це захист особистості, суспільства і держави [2].

Дуже важливим аспектом у вирішенні проблеми безпеки життєдіяльності є виховання молоді спроможної здійснювати професійну діяльність за спеціальністю з урахуванням ризику виникнення техногенних аварій й природних небезпек, формування у здобувачів почуття відповідальності за особисту та колективну безпеку тощо.

«БЖД та охорона праці» є дисципліною специфічною та цікавою, для її кращого засвоєння вважаємо за потрібне використовувати наступні форми та методи роботи: лекції-екскурсії, метод проектів, рольові дидактичні ігри, дебати тощо.

В контексті нашого дослідження наведемо сучасні мультимедійні онлайн-сервіси, які можна творчо використовувати на заняттях з навчальної дисципліни «Безпека життєдіяльності та охорона праці» у закладах вищої освіти та які, на нашу думку, сприятимуть кращому засвоєнню знань здобувачами вищої освіти (ЗВО).